

Ranka Savić i Miloš Vučković o mobingu u doba korone

<https://nova.rs/nova-rs-emisije/milos-vuckovic-i-ranka-savic-o-mobingu-u-doba-korone/>

Foto: Nova.rs

Ranka Savić, predsednica Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata i Miloš Vučković, urednik portala Radnik.rs bili su gosti emisije Među nama sa kojima je novinarka Rada Đurić razgovarala o mobingu u doba korone.

Savić je ocenila da je ova kriza dovela do određenih promena.

“Mi danas nemamo goru situaciju nego što smo imali pre pandemije, kada se prava radnika isto nisu mnogo poštovala. Mi u Srbiji imamo izuzetno restriktivan i loš Zakon o radu, ali i takav loš zakon, da se poštovao, prava radnika bi bila mnogo bolja. Situacija nepoštovanja Zakona u radu, mi ulazimo u vreme pandemije i imam utisak da su svi oni problemi koje smo imali, isplivali na površinu”, rekla je između ostalog Savić.

Vučković je rekao da radnici koji su poslani da rade od kuće, oni više ne rade u kolektivu i oni sami rade od kuće.

“To je problem da se izbrisala granica između privatnog i poslovnog. Često ljudi spavaju u jednoj sobi i spavaju u njoj. Apsolutno više nema granice. Radno vreme bi trebalo da se meri na isti način kao kada radite u kolektivu, ali u praksi nije tako”, kaže Vučković.

Link ka emisiji: https://www.youtube.com/watch?v=j7EflHE3_xw

Igor štrajkuje glađu zbog otkaza: Direktor nas mobinguje

<https://nova.rs/vesti/drustvo/igor-strajkuje-gladu-zbog-otkaza-direktor-nas-mobinguje/>

Diplomirani defektolog i specijalni pedagog Igor Petrović koji je dobio otkaz u Zavodu za vaspitanje dece i omladine, stupio je u štrajk glađu jer, kako kaže za Nova.rs, direktor ovog Zavoda Ivan Jezdić mobinguje zaposlene, te dodaje da je otpušten "na pravdi boga".

Kako Petrović kaže, v. d. direktora Zavoda za vaspitanje dece i omladine Ivan Jezdić godinu dana uvodi haos u rad ove ustanove.

“Čovek koji se naziva pravnikom, sumnjive je diplome, a još sumnjivijeg radnog iskustva da bi bio direktor ikakve ustanove socijalne zaštite. Mobingovanje i izživljavanje nad zaposlenima je svakodnevno nad ljudima koji imaju dugogodišnji staž. Zloupotreba prava i narušavanje radnih odnosa u svakom smislu te reči je konstantna. Koleginica i ja smo dobili rešenje o otkazu na pravdi boga. Njegov povod za otkaz je bio to što je jedno dete, koje je navijač Partizana, u nekoj drugoj smeni iscrtalo grafit ‘grobari’, a on je to natovario nama. Direktor Jezdić je u rešenju o otkazu naveo da je korisnik uradio to u smeni moje koleginice i mene i da mi na to nismo obratili pažnju. Korisnik je to uradio noć pre, mi smo uredno prijavili, dakle nema veze sa povredom radne discipline”, kaže naš sagovornik i dodaje:

“Moj štrajk glađu je legitimam, nema političkih konotacija, aposlutno je borba protiv ovakovog sistema, neukih ljudi koji su tu gde su jesu. Čekam makar Inspekciju rada, pa koliko god to trajalo”, kaže Petrović i dodaje da non-stop šalje dopise.

“Obratili smo se i ministarki Kisić i njenom kabinetu, inspekcijском nadzoru... Svima kojima smo mogli. Ovo je zadnji trzaj jednog očajnog čoveka koji ima dvoje dece. Ja sam vaspitavan tako da kada pogrešim kažem da sam pogrešio. Radimo sa izuzetno teškom kategorijom korisnika, to su vaspitne mare, vaspitno popravni dom. Ali, kada nemate nikakve greške u radu i neko vam stalno smešta, tu zaista ništa više ne pomaže sem ovako radikalnih mera”, oobjašnjava naš sagovornik.

“Čekam Inspekciju rada da dođe i pogleda sve te predmete. Mislim da se v.d. direktor tome nije nadao, ali videćemo. Pravada je u ovom sistemu vrlo spora, ja to znam, ali ništa mi drugo ne preostaje osim legalnog puta i sudskog, na koji već idem.”

Naš sagovornik kaže da će da ostane u štrajku dok neko od nadležnih ne reaguje i dok inspekcija ne dođe, jer je, kako tvrdi, skandalozno ono što je rađeno u prethodnih sedam, osam meseci i kakav se mobing vrši nad zaposlenima.

“Ljudi čute, jer su uplašeni, i zapalašeni ličnom egzistencijom. Sudbina svih zaposlenih će biti ovo što se nama dešava”, kaže on i dodaje da je Jezdić danas, kada je on stupio u štrajk, prvo zvao policiju i Interventu jednicu da ga izbace iz kancelarije.

“Pripadnici MUP su došli i bili su maksimalno korektni i ljubazni. Zvali su tužioca, zvali su i svoje načelnike, i oni su im rekli da je štrajk glađu moje legitimno pravo i da imam oravo da budem tu gde jesam. Ne planiram da se pomerim iz ove kancelarije, pa dok izdržim zdravljem tu sam gde jesam. Ljude gube zdravlje, gube porodice, ovo je samo jedan apel za propast sistema koji postoji.

Nikoga niti krivim, niti imam to u svojoj glavi, ovo traje predugo i to je sistemski problem, nije problem pojedinaca”, zaključuje naš sagovornik.

Pozvali smo direktora Zavoda za vaspitanje dece i omladine Ivana Jezdića, koji tvrdi da su Ivan Petrović i njegova kolegnica otkaze dobili jer su falsifikovali službene spise.

“U skladu sa Zakonom, pokrenuti su određeni disciplonski postupci, utvrđena je odgovornost zaposlenih i danas su im uručena rešenja o otkazima. Onog trenutka kada je postojala osnova sumnje da su prekršili radnu disciplinu, pokrenut je postupak i utvrđeno je, odnosno nije utvrđeno, nego su postojale osnovane sumnje da su izvršili određeno krivično delo, a to je falsifikovanje službenih spisa. Takođe, u vezi sa tim, Drugom osnovnom tužilaštvu u Beogradu je podneta krivična prijava protiv kolega koje su danas dobile otkaze. Postoje osnove sumnje, indicije da je učinjeno krivično delo i ja sam to prijavio i sproveden je disciplinski postupak u vezi sa propustima u radu, utvrđena je odgovornost, i kolega je dobio otkaz”, kaže Jezdić, a na našu konstataciju da Petrović tvrdi da je otpušten zbog grafita koji je jedan korisnik doma nacrtao, kaže:

“Sam grafit kao grafit nije sporan, sporno je to da su oni falsifikovali dnevnik rada. U dnevnik rada su uneli neistinit podatak. Između ostalog, sve kolege koje su radile u smenama između, a reč je o četvoro kolega, dali su svoje izjave. Rukovodilac radne jedinice je podneo prijavu, i nakon sagledavanja kompletnog činjeničnog stanja, utvrđena je odgovornost zaposlenih i oni su dobili otkaz.”

Kaže da će sutra doći na svoje radno mesto, te da će, ako mu Igor Petrović ponovo bude uzurpirao kancelariju, obavestiti nadležne organe.

“Obavešteno je i resorno ministarstvo. Ja sam pre desetak dana dobio anonimnu prijavu da ugrožavam živote i zdravlje zaposlenih i korisnika. Zatim sam podneo krivičnu prijavu za lažno prijavljivanje protiv NN izvršioca iz Zavoda. Optužili su me za to, a mi nemamo nijedan slučaj zaraze koronavirusom u Zavodu. Sve epidemiološke mere u skladu sa Zakonom i preporukama Kriznog štabu su blagovremeno preduzete”, kaže Jezdić.

Ko je Ivan Jezdić?

Bivši ministar za rad i socijalna pitanja Zoran Đorđević, imenovao prošle godine Ivana Jezdića za vršioca dužnosti direktora Doma za mentalno ometene u Tutinu. On je na to mesto imenovan umesto direktora Omera Đondića. Kadrovska promena je usledila nakon što je resorno ministarstvo poslalo inspekciju u tu ustanovu da ispita okolnosti povodom smrti tri štićenika za tri dana.

Kako su mediji pisali, Jezdić je kadar Pokreta socijalista Aleksandra Vulina, a jedno vreme je bio i predsednik omladine te partije.

Radio je kao pravnik u Gerontološkom centru u Beogradu, a potom i kao direktor Doma za stare “Voždovac”.

Inače, kako je pisao “Danas”, Ivan Jezdić, koji je na funkciji direktora bio šest meseci, upravljao je tutinskim domom tako što je svakodnevno putovao iz Beograda u Tutin i nazad. Po izveštajima o troškovima prevoza, prema kojima je svakog radnog dana, od marta do početka septembra, po dva puta prelazio 322 kilometra (ukupno 644).

Kako je "Danas" naveo, to znači da je u putu provodio najmanje 12 sati, ako je koristio autobuski prevoz, kako i stoji u izveštajima, za koji je svakog meseca podizao troškove između 55.000 i 60.000 dinara. Osim ove relacije, Jezdić je išao i na službena putovanja, za koja je svakog meseca podizao dnevnice (8.000 do 13.000). Ako se ima u vidu obaveza da poslove obavlja s punim radnim vremenom od osam sati, Jezdić je u radnoj nedelji mogao da spava najviše četiri sata. Dok je prema izveštaju o časovima radnika u upravi Doma iz marta meseca, Jezdić čak ostvario i 32 sata prekovremenog rada, a to su podaci na osnovu izveštaja i rešenja o imenovanju i razrešenju vršilaca dužnosti direktora Doma u Tutinu do kojih je list "Danas" došao.

Od Nove godine poskupljuju cigarete i duvan

<https://nova.rs/vesti/biznis/od-nove-godine-poskupljuju-cigarete-i-duvan/>

Predloženim izmenama i dopunama Zakona o akcizi utvrđeno je kako će ovaj porez uvećavati na cigarete, nesagorevajući duvan i tečnost za punjenje elektronskih cigareta od 2021. do 2025. godine, kako bi se istovremeno harmonizovali sa EU i obezbedili stabilnost priliva u budžet. To znači da će cigarete biti skuplje, i to već od januara naredne godine - za 10 dinara po paklici.

Izmene Zakona koje se nalaze u skupštinskoj proceduri predviđaju da akcizno opterećenje za cigarete sa sadašnjih 70 evra do 2025. godine dosegne minimum EU od 90 evra.

Kako se navodi, do 2025. godine nivo akcize u Srbiji po paklici cigareta trebalo bi da dosegne najmanje 1,8 evra.

Srednjoročnim planom predlaže se da se specifična komponenta akcize svakih šest meseci povećava za 1,5 dinara po paklici.

Prvo koje će se desiti biće već u januaru naredne godine.

Kako navodi Blic, kad se u obzir uzme i PDV, proizvođači će povećati cenu paklice za po 10 dinara, pa će najjeftinije zadovoljstvo pušače koštati 270 dinara, a oni koji vole kvalitetniji duvan moraće iz džepa da izdoje i 400 dinara.

Inače, predložene su izmene i za način obračunavanja akcize za nesagorevajući duvan koji se sve više koristi kao supstitucija za cigarete kako bi se smanjila razlika između akcize na taj proizvod i akcize na cigarete.

U Srbiji akciza na nesagorevajući duvan je 6,76 procenata maloprodajne cene a u EU je od 11,08 % u Holandiji do 51,04 % u Francuskoj, navodi se u obrazloženju.

Navodi se da je povećanje od 50 procenta u narednoj godini bilo prihvatljivo jer bi akcizu dovelo na nivo od oko 9,7 procenata maloprodajne cene.

Predloženo je i da se akciza na tečnost za punjenje elektronskih cigareta uvećava za po 1 dinar po mililitru svake godine u srednjoročnom periodu do 2025. godine.

Učiteljica, ipak, neće morati da plati 35.000 dinara

<https://nova.rs/vesti/drustvo/uciteljica-ipak-nece-morati-da-plati-35-000-dinara/>

Nastavnica koja je novčano kažnjena jer nije sprečila učenike da se rukuju tokom odmora, ipak neće morati da zbog tog "propusta" plati 35.000 dinara. Njoj je, kako prenose mediji, kazna povučena na inicijativu Ministarstva prosvete.

Marinu Milosavljević, nastavnicu srpskog jezika u OŠ "Ljubica Jovanović Radosavljević" u mestu Podvrška kod Kladova, kaznila je direktorka škole sa 20 odsto manjom platom tri meseca.

Nastavni kadar ima platu oko 50.000, a nastavnica Marina Milosavljević sa umanjenjem od 20 odsto za tri meseca trebalo je da ostane bez 35.000 dinara plate.

Nastavnici je direktorka škole Dragana Dumitrašković stavila na teret slučaj dva đaka šestog razreda koji su se u školskom dvorištu približili jedan drugom u nameri da "bace petaka".

Olakšavajuća okolnost za nastavnicu koja se žalila na direktorkinu novčanu kaznu nije bila ni činjenica da ona tog dana nije ni bila dežurna u školskom dvorištu.

Po direktorki, nastavnica je načinila "teži prekršaj radne obaveze". Međutim, u Ministarstvu prosvete smatrali su da je kazna za ovakav slučaj – neprimereno visoka.

Kako saznajemo, ministar prosvete Branko Ružić, poslao je inspekciju u školu da proveri o čemu je reč i da se razmotri kazna.

– Ustanovljeno je da osim kazne koja je sama po sebi upitna, nisu ispoštavane ni procedure prilikom kažnjavanja. Iako je propisana kazna njoj nije predhodilo uzimanje izjava, opis okolnosti pod kojima je došlo do kažnjavanja. Samo je propisana kazna – kaže za Blic izvor iz Ministarstva.

Inspektor je naložio direktorki da ponovi disciplinski postupak.

– Preporuke vezane za epidemiju su upućene školama i rukovodećem kadru, kao pouka kako treba da se radi, a ne da se kažnjava, posebno ne ovako drastično – kaže sagovornik "Blica".

Na osnovu razgovora i sugestija Ministarstva prosvete, direktorka je u novom disciplinskom postupku povukla svoju kaznu.

Kako za "Blic" kažu u Osnovnoj školi "Ljubica Jovanović Radosavljević", direktorka i učiteljica "i nisu u najboljim odnosima". Tako nastavni kadar kaznu tumači i iz ovog, ličnog ugla.

ПОЛИТИКА

„Er Srbija” napravila gubitak od 200 miliona evra

<http://www.politika.rs/sr/clanak/468107/Er-Srbija-napravila-gubitak-od-200-miliona-evra>

Ova kompanija bi u 2020. imala problema čak i da nije bilo pandemije jer bi joj nedostajalo oko 60 miliona evra gotovine, navodi Fiskalni savet u svom izveštaju

„Er Srbiji” će za opstanak nedostajati oko 200 miliona evra do kraja naredne godine, a u novembarskom rebalansu budžeta za ovu godinu i predlogu budžeta za 2021. postoje indicije da će Vlada Srbije svakako pomoći ovom preduzeću – doduše, u još uvek nepoznatom iznosu jer planirani troškovi nisu javno prikazani.

Ono što je izvesno jeste da procenjeni manjak nacionalnog avio-prevoznika nije samo posledica udara aktuelne krize već i lošeg poslovanja u pretkriznom periodu.

Tome u prilog idi i činjenica da, iako su mnoge evropske zemlje pomagale svojim avio-prevoznicima u ovoj godini, to je po pravilu bila manje izdašna pomoć (u proseku pokrivaju 35 odsto prihoda), dok bi pokriće manjka našeg avio-prevoznika predstavljalo više od 60 odsto prihoda kompanije čiji su suvlasnici Vlada Srbije sa 51 odsto i „Etihad” iz Ujedinjenih Arapskih Emirata.

Ovo je zaključak Fiskalnog saveta koji je iznet u oceni predloga budžeta za 2021, pri čemu je detaljno analizirano poslovanje „Er Srbije”. Fiskalni savet ukazuje da se od ukupnog iznosa pomoći koji će država isplatiti „Er Srbiji”, po svemu sudeći, tek manji deo (60–80 miliona evra za dve godine) odnosi na finansijske probleme izazvane pandemijom.

– U poslednjim budžetskim planovima za 2020. i 2021. uočavamo deo nerazjašnjenih politika na poziciji neto budžetskih pozajmica (reda veličine oko 200 miliona evra). Moguće je da su ova sredstva namenjena upravo za „Er Srbiju”, ali to ni u jednom delu budžeta i prpratne dokumentacije nije jasno navedeno. Ukoliko je deo budžetskih sredstava zaista i namenjen za ovu kompaniju, vlada bi trebalo što pre javno da precizira o kom iznosu se radi i obrazloži po kom osnovu (i za koje namene) ga tačno dodeljuje. Ocenjujemo da je dužna da ovo jasno predstavi građanima Srbije budući da su oni (to jest Republika Srbija) većinski vlasnik preduzeća (51 odsto), a ova državna pomoć će, po svemu sudeći, koštati poreske obveznike stotine miliona evra.

„Er Srbija” bi takođe morala da počne s objavljivanjem godišnjih i periodičnih finansijskih izveštaja, navodi Fiskalni savet.

Ostvareni (bruto) dobitak, zapravo je bio posledica pozamašnih isplata državne pomoći (reda veličine 2,5 milijarde dinara do šest milijardi dinara), koje su najvećim delom izdvojene za isplatu starih dugova JAT-a. A koje se u bilansu uspeha ovog preduzeća računovodstveno beleže kao stavka poslovnih prihoda.

– Kako se prema računovodstvenim pravilima otplata glavnice tih dugova ne knjiži na rashodima (već u bilansu stanja kao smanjenje dugoročnih obaveza), to znači da je ovaj vid knjigovodstvenog

prikaza uticao samo na prihodnu stranu – pa su poslovni i ukupni rezultati upravo zbog toga bili bolji nego što zapravo jesu. Ako iz prihoda isključimo deo novca dotiranog od države, dolazimo do zaključka da je u čitavom posmatranom periodu ovo preduzeće beležilo gubitke od oko 20 miliona evra (2,5 milijardi dinara) – navodi Fiskalni savet.

Nedostatak gotovine za servisiranje dospelih obaveza preduzeće je nadoknađivalo zaduživanjem. Konkretno, u periodu od 2015. do 2018. godine preduzeće je uzelo dva kredita od entiteta „EA partners” (ukupno 120 miliona dolara) u 2015. i 2016. godini, kredit od Fonda za razvoj (14 miliona evra). Ukupna povučena sredstva iz tih kredita (preko 18 milijardi dinara) premašila su ukupne potrebe za servisiranje poslovnih obaveza i pokrivanje investicija (od oko 10 milijardi dinara). To je osnovni razlog zbog čega strukturni problem likvidnosti – nemogućnost da se iz redovnog poslovanja generiše dovoljno gotovine za pokrivanje dospelih obaveza – nije bio isprva vidljiv, a „Er Srbiji” sve do 2020. godine nije nedostajalo gotovine za obavljanje svih svojih aktivnosti.

– „Er Srbija” od svog osnivanja ostvaruje gubitak iznad visine kapitala što je uglavnom odlika gubitaških državnih preduzeća. Drugim rečima, nagomilane obaveze pojele su kapital. Na kraju 2019. godine ukupne obaveze „Er Srbije” iznosile su 41 milijardu dinara i bile su 1,6 puta veće od ukupne imovine preduzeća (26 milijardi dinara), što znači da je kompanija ostvarila gubitak iznad visine kapitala od čak 15 milijardi dinara. Gubitak iznad visine kapitala po važećoj zakonskoj regulativi u Srbiji predstavlja dovoljan uslov za pokretanje stečajnog postupka – navodi Fiskalni savet.

Ako se, ipak, i nakon pandemije nastavi poslovanje po obrascu koji se ustalio pre krize, „Er Srbiji” će ponovo strukturno nedostajati 30 miliona evra godišnje, pod pretpostavkom da nema dodatnog zaduživanja.

– Jedini način da se „Er Srbija” konačno osposobi da samostalno i održivo posluje jeste restrukturiranje kompanije i promena modela poslovanja. „Er Srbija” bi u 2020. bila u problemu čak i da nije bilo pandemije – procenjujemo da bi nedostatak gotovine iznosio oko 60 miliona evra – zaključuje Fiskalni savet i ističe da se sa izbijanjem pandemije stvari dodatno pogoršavaju, pa će manjak iz redovnog poslovanja u 2020. verovatno biti veći – za oko 40 miliona evra.

Atanacković: Ugostitelji uglavnom bili u gubitku, iako im nije zabranjen rad

<http://rs.n1info.com/Biznis/a679572/Atanackovic-Ugostitelji-uglavnom-bili-u-gubitku-iako-im-nije-zabranjen-rad.html>

Nebojša Atanacković iz Unije poslodavaca izjavio je u Danu uživo da će nove mere "na sektor ugostiteljstva u svakom slučaju nepovoljno uticati". Mišljenja je da su ugostitelji, osim pojedinih, uglavnom bili u gubitku, bez obzira što im nije bilo zabranjeno da rade. "Jer im je značajno pao promet, ljudi su izbegavali da idu u takve objekte, možda im je gotovo svejedno da li sada imaju ograničen broj sati koliko mogu da rade, jer ono što im je zabranjeno da rade posle 17h je glavno vreme kada bi trebalo da privređuju", kaže Atanacković.

Govoreći o novim merama, kaže da će na sektor ugostiteljstva u svakom slučaju nepovoljno uticati.

"Oni su i do sada imali problema zbog relativno malih prometa, manje su ljudi izlazili u te objekte, ali sad sigurno, pogotovo preko vikenda, kada im nije dozvoljen rad, biće loše", kaže on.

Ističe da je možda i ranije trebalo pribeći tim merama, "ukoliko bi to pomoglo da nemamo rekordne brojeve zaraženih".

"Činjenica je da se mora ovako neka mera primeniti, međutim, činjenica je isto tako da se privrednicima, ne samo ovom delu, treba ići na značajne pomoći, a posebno bi se moralo razmišljati o pomoći ovim firmama kojima praktično nije dozvoljeno da rade", kaže.

Mišljenja je da su ugostitelji, osim pojedinih, uglavnom bili u gubitku, bez obzira što im nije bilo zabranjeno da rade.

"Jer im je značajno pao promet, ljudi su izbegavali da idu u takve objekte, možda im je gotovo svejedno da li sada imaju ograničen broj sati koliko mogu da rade, jer ono što im je zabranjeno da rade posle 17h je glavno vreme kada bi trebalo da privređuju", kaže Atanacković.

Mere koje je Vlada preduzela u ovoj godini, kaže on, pomogle su da više od milion zaposlenih ostane na svojim radnim mestima.

"Nismo sigurni da će suzbijanje virusa kroz ove mere biti sa dovoljnim učinkom da bismo mogli da kažemo da će u nekom periodu da prestane ova mora. Mi smo se kao privrednici nadali već tamo sredinom leta da izlazimo iz krize, međutim, sada je kriza još veća nego što je bila proleto", kaže.

Kaže da u kriznim situacijama treba reći da "pored heroja u zdravstvenim delatnostima, postoje heroji i među privrednicima, koji uspevaju na različite načine da se prilagode situaciji".

"Budžet ne sme da se puni na račun privrednica, da deo zaposlenih ostane bez posla, jer tada bi šteta bila veća nego korist", kaže Atanacković.

Skoro 95 odsto građana smatra da rade više nego što je potrebno

<https://novaekonomija.rs/vesti-iz-zemlje/skoro-95-odsto-gra%C4%91ana-smatra-da-rade-vi%C5%A1e-nego-%C5%A1to-je-potrebno-rezultati-ankete>

Nova ekonomija nastavlja sa svojim serijalom tekstova posvećenom potresima na tržištu rada koje je izazvala pandemija koronavirusa. Najveći broj čitalaca koji je odgovorio na poslednju anketu, skoro 95 odsto njih, smatra da zaposleni u Srbiji rade više nego što je potrebno, odnosno da je ravnoteža između radnog i slobodnog vremena značajno narušena.

Nešto više od polovine njih (oko 56 odsto) navodi da im na radnom mestu više odgovara fleksibilno radno vreme, do 44 odsto njih preferira tačno određen početak i kraj radnog dana.

Slična podela postoji i oko pitanja da li produktivnost raste sa fleksibilnošću radnog vremena, obzirom da 62 odsto ispitanika smatra da se ona uvećava kada se ljudi sami organizuju, dok oko 38 odsto misli da se kvalitetnije radi kada ljudi imaju tačno određeno radno vreme.

Kraću, četvorodnevnu radnu nedelju 41 odsto čitalaca vidi kao rešenje usled kog tokom korona-krise ne bi došlo do otpuštanja.

Dodatnih 48 odsto ljudi bi skraćenje radne nedelje prihvatilo pod uslovom da im zarada ostane nepromenjena, svega 3,6 odsto to ne bi usvojilo zbog potencijalnog umanjenja prihoda, dok preostali ispitanici nemaju jasan stav o ovom pitanju.

"Više vremena za porodicu, druženja kulturu i odmor. Dakle mnogo humanija opcija", jedna je od varijanti najčešćih komentara na uvođenje četvorodnevne radne nedelje. Drugi dodaju i da bi ta opcija "trebala da ostane i kad prestane korona" jer je "potrebno više odmora da bi ljudi bili produktivniji".

Drugi pak smatraju da ovaj način rada treba da bude rezervisan samo za porodice sa decom ili starijima o kojima vode računa, ili da će se "odrasla i odgovorna osoba bolje organizovati i biti zadovoljnija, samim time i produktivnija".

"Ovo važi samo za odrasle i odgovorne osobe", navodi jedan od ispitanika. "U Srbiji je to teško primeniti, zbog suviše velikih nameta države prema privatnicima", smatra drugi.

"Odličan koncept, pod pretpostavkom da ne bi uticala na produktivnost i zaradu. U toku nedelje imam dosta praznog hoda, koji bih radije iskoristila kao slobodno vreme. Često imam utisak da se radi osam sati dnevno (40 nedeljno), pošto je to norma, dok realno posao može da se uradi i za manje", smatra jedna čitateljka zaposlena u IT sektoru.

Manji deo odgovora odnosi se na mišljenja da je ovakav koncept nemoguće uvesti u Srbiji, ili da je ideja "čista glupost".

"Kod nižeobrazovanih i u kategoriji fizičkog rada i izvršilačkih poslova, skraćanje radne nedelje nije neophodno", jedan je od odgovora. Drugi ocenjuje da bi se "u Srbiji, zemlji korupcije, poslodavci još više izivljavali nad radnicima".

"Dakle, hteli bi da se napravi isti posao kao za pet dana, bez ulaganja u ljude i sredstva. A o većoj satnici ne treba ni pričati, to se neće dogoditi. Stoga prilično nerealno u Srbiji", zaključuje jedan od ispitanika.

Šta donosi Vladina uredba za pomoć kroz dokapitalizaciju?

<https://novaekonomija.rs/vesti-iz-zemlje/%C5%A1ta-donosi-vladina-uredba-za-pomo%C4%87-kroz-dokapitalizaciju>

Vlada Srbije usvojila je Uredbu o kriterijumima za dobijanje državne pomoći kroz dokapitalizaciju, koja kao glavni uslov za dobijanje dotacije uvodi procenu da li bi bez nje privredni subjekt prekinuo svoje poslovanje. Kako bi se to utvrdilo, posmatrač će se odnos duga i kapitala preduzeća, kao i da li je došlo do značajnog smanjenja prihoda.

Izvršne vlasti će razmatrati da li imaju interes da intervenišu u konkretnom slučaju, a u cilju otklanjanja poremećaja u poslovanju koji su u domaćoj privredi nastali zbog pandemije.

Smatrač će se da državni interes postoji ukoliko se sprečavaju "socijalne teškoće, tržišni neuspeh koji bi nastao usled značajnog gubitka zaposlenja, odlazak sa tržišta neke inovativne ili sistemski važne kompanije, rizik da se prekine sa pružanjem važne usluge ili isporuke robe".

Uredba će se odnositi i na učesnike na tržištu koji nisu u mogućnosti da pribave finansiranje po pristupačnim uslovima, kao i na one kojima postojeće mere državne pomoći za otklanjanje štetnih posledica pandemije nisu dovoljne za održivost i likvidnost.

Kako se navodi, prilikom dodele pomoći za dokapitalizaciju, uzimaće se u obzir i državna pomoć koju je neko preduzeće primilo ili je planirano da mu se dodeli zbog otežanog poslovanja tokom pandemije.

Korisnici ove vrste pomoći će biti u obavezi da otvore namenski račun kako se novac ne bi koristio u druge svrhe, a odredbe se neće primenjivati na subjekte koji učestvuju na tržištu finansijskih usluga.

UTVRĐIVANJE NAKNADE ZA OTKUP DRŽAVNE POMOĆI

U uredbi se precizira da će naknada za državnu pomoć kroz dokapitalizaciju predstavljati cenu, odnosno nagradu državi, za ulaganje u kapital nekog preduzeća kome je dokapitalizacija bila potrebna. Otkup dokapitalizacije predstavljaće isplatu celog njenog iznosa kada istekne ugovoreni period.

Naknada za državnu pomoć povećavaće se postepeno, da bi se približila tržišnim cenama zaduživanja. Cilj toga, kako se precizira, biće da se zaštiti konkurencija.

Procena vrednosti državnog udela kod korisnika vršiće se u odnosu na njegovu tržišnu vrednost, a u slučaju da se korisnik ne nalazi na berzi biće angažovan nezavisni procentelj.

Korisnik u svakom trenutku može da otkupi udeo u kapitalu koji je država stekla po osnovu državne pomoći kroz dokapitalizaciju, napominje se u usvojenoj uredbi.

ZABRANA UNAKRSNOG SUBVENCIONISANJA

Državna pomoć u skladu sa uredbom o dokapitalizaciji neće moći da se koristi za unakrsno subvencionisanje, pa će korisnici biti u obavezi da otvore poseban račun na koji će se uplaćivati novac za dokapitalizaciju.

Bonusi, varijabile ili uporedive naknade zaposlenima neće biti dozvoljene sve dok se ne otkupi najmanje 75 odsto državne pomoći koja je stigla kroz dokapitalizaciju.

Nakon godinu dana od dobijanja pomoći, korisnici dokapitalizacije, izuzev mikro, malih i srednjih preduzeća, biće u obavezi da na svakih 12 meseci objavljuju informacije o korišćenju pomoći sve dok je ne otplate.

Vlada Srbije predvidela je i da uredba o dokapitalizaciji važi do 31. decembra 2021. godine.

Žene sa više od 45 godina jedna od najranjivijih grupa na tržištu rada

<https://novaekonomija.rs/vesti-iz-zemlje/%C5%BEene-sa-vi%C5%A1e-od-45-godina-jedna-od-najranjivijih-grupa-na-tr%C5%BEi%C5%A1tu-rada>

Diskriminisanjem žena starosti preko 45 godina na tržištu rada država gubi prihode, povećava rashode, a građani i građanke gube svoje samopouzdanje, osećaj pripadanja, manje su zadovoljni, dok su i materijalno ugroženi. U ovakvoj situaciji se pak mnogo češće nalaze žene nego muškarci, pa se tako nova studija koju je objavilo udruženje "Žene na prekretnici" bavi upravo ekonomskim efektima manjeg učešća žena na tržištu rada, ili jednostavnije – kako bi nam svima bilo mnogo bolje kada bismo imali jednake šanse.

Kako ističu autori ovog istraživanja, Jelena Žarković i Marko Vladisavljević, aktivnost žena na tržištu rada raste uporedo sa njihovim godinama, ali samo do jednog momenta.

Naime, kako i pokazuje studija, žene prvo "stasavaju" za posao, odnosno verovatnoća da će biti aktivne na tržištu ide uzlaznom putanjom sve do 40-ih godina. Nakon toga verovatnoća opada, pa tako žene sa oko 60 godina imaju sličnu mogućnost da budu aktivne, to jeste da imaju ili traže posao, kao i one žene na početku karijere, u svojim 20-im godinama.

Imajući u vidu ovu prekretnicu koju žene doživljavaju oko 40. godine, ne čudi što mnogi strateški dokumenti koji se odnose na zapošljavanje i rodnu ravnopravnost upravo prepoznaju žene sa više od 45 godina kao jednu od najranjivijih grupa na tržištu rada.

Poslednja Anketa o radnoj snazi koja se odnosi na drugi kvartal 2020. godine pokazuje da u Srbiji ima ukupno 974.200 žena između 45 i 64 godine, to jeste onih koje još uvek nisu ispunile starosni uslov za penziju, a spadaju u kategoriju "starije radne snage".

Od tog broja, oko 548.000 žena je zaposleno, nešto više od 24.000 nezaposleno, a čak 401.400 žena ove starosti je neaktivno na tržištu rada.

Prema metodologiji Republičkog zavoda za statistiku, neaktivni su svi oni koji nisu zaposleni, ne zarađuju, ali ni ne traže posao, niti su spremni da počnu da rade.

TRAŽE, TRAŽE, PA ODUSTANU

Visok stepen neaktivnosti je tipičan za žene starije od 45 godina i karakterističan za ovu grupu. Naime, imajući u vidu brojeve koje smo malopre naveli, možemo izračunati da je oko 41 odsto žena između 45 i 64 godina neaktivno, dok je kod muškaraca istog starosnog doba taj procenat gotovo upola manji – tek oko 24 odsto njih je neaktivno.

"Za razliku od muškaraca kod kojih je 'zrelo' doba povezano i sa višom stopom zaposlenosti (uporedite stope zaposlenosti mlađih i starijih muškaraca), ženama se šanse da budu zaposlene smanjuju posle 45. godine", navodi se u istraživanju koje se bavi položajem žena koje imaju više od 45 godina na tržištu rada, a koje je sproveo udruženje "Žene na prekretnici".

Ukoliko pak uporedimo starije žene sa ženama između 24 i 44 godine, dolazimo do sličnog podatka kao i kod muškaraca – među ovim ženama ima oko 26 odsto neaktivnih.

Veća neaktivnost svojstvena je i mlađim ženama, između 15. i 24. godine, o čemu smo pisali i na početku teksta, pa je tako i ovde procenat visok, čak oko 80 odsto, ali treba imati u vidu da se u neaktivne uračunavaju i učenice, kao i studentkinje.

Međutim, ono što predstavlja veliki problem kada su u pitanju žene 45+ jeste da razlog njihovog netraženja posla i neučestvovanja na tržištu rada jeste da su često obeshrabrene i da se zapravo prinudno "deaktiviraju", navodi se u istraživanju "Tržište rada u Srbiji – položaj žena 45+".

"U ovom poslednjem aspektu je izražena velika razlika između njih i mlađih žena, jer je kod mlađih žena viša stopa nezaposlenosti, što znači da ne odustaju tako lako od potrage za zaposlenjem", navodi se u istraživanju.

ŽENE 45+ UMORNE I OBESHABRENE

Ovo udruženje je, zajedno sa lokalnim organizacijama, sproveo niz obuka i sastanaka sa ženama koje spadaju u ovu starosnu kategoriju ne bi li im pomoglo da nađu zaposlenje ili pokrenu svoje sopstvene biznise.

Iskustva sa ovih obuka potvrđuju tvrdnje da su ove žene prošle "i sito i rešeto" tražeći zaposlenje i da su na ovom putu često izgubile i motivaciju i samopouzdanje, što im je sve kasnije predstavljalo značajan teret.

Gotovo sve žene koje su učestvovala na obukama su bezuspešno pokušavale da se zaposle, konkurisale su mnogo puta za različite poslove, a u međuvremenu su učile da se bave različitim zanimanjima, da šiju, heklaju, pletu, idu na kurseve za kozmetičara, frizera, pekara, odlaze na prekvalifikacije i slično, objašnjava Snežana Milisavljević iz udruženja "Putokaz" iz Kragujevca.

"Vidljivo je njihovo razočaranje, a čuli su se i komentari 'ko će mene u ovim godinama', 'zapošljavaju se samo oni koji imaju vezu', 'samo stranka može da ti pomogne'. Žene koje su pak bile pozivane da dođu na razgovor za posao su, kako kažu, bile dodatno razočarane, pa čak i ogorčene. Jedna od njih nam je rekla da joj je poslodavac kod kojeg je bila na razgovoru za posao rekao da je 'debela'", dodaje ona u pisanom odgovoru za "Novu ekonomiju".

U mestima u kojima se stanovništvo pretežno bavi poljoprivrednim delatnostima, kakav je na primer Aleksandrovac, žene često rade teške fizičke poslove, a nemaju ni slobodno vreme niti godišnji odmor, objašnjava za "Novu ekonomiju" Biljana Petrović iz udruženja "Miona" iz ovog grada.

"Njihov rad u porodici je neplaćen jer se smatra da je briga o deci, porodici, domaćinstvu i starijim članovima porodice isključivo njihova obaveza. Veliki broj žena nema sopstvene prihode i u potpunosti zavise od muških članova porodice, a zbog patrijarhalnih normi retko nasleđuju imovinu", objašnjava ona.

S obzirom na to da su ove godine, s obzirom na okolnosti izazvane pandemijom, potražnja i prodaja slabije nego prethodnih godina, udruženje "Miona" se sa svojim saradnicama dogovorilo da će na društvenim mrežama reklamirati njihove proizvode i na taj način pomoći ženama iz ove sredine.

Ljiljana Petrović iz čačanskog udruženja "Laris", koje je takođe učestvovalo u seriji obuka, objašnjava da su iz razgovora sa ženama iz njihovog kraja došli do zaključka da su žene odustajale od traženja posla zbog toga što se uglavnom, za njihov nivo stručne spreme, nude poslovi koji im nisu prihvatljivi.

"To su poslovi u butiku, roštilj majstori, restoranski poslovi... I onda se one opredeljuju da ostanu kod kuće i da se bave neplaćenim poslovima, brinu o starijim članovima, brinu o deci, unučićima i slično. Takođe, nadoknade za te poslove su veoma male i onda se one opredeljuju da ostanu kod kuće jer misle da na taj način daju veći doprinos svojoj porodici nego što bi ako donesu to malo novca," objašnjava za "Novu ekonomiju" Ljiljana Petrović.

VREDI LI ONO ŠTO SE UČILO U ŠKOLI PRE 30 GODINA?

Poslodavci se uglavnom opredeljuju za mlađe za takve poslove, za devojke koje su tek završile srednju školu. Takođe, ono na šta Petrović još skreće pažnju jeste da žene 45+ nemaju dovoljno veština i kompetencija koje se danas traže na tržištu rada.

"Obrazovanje koje su one stekle pre 30 godina i ovo sad koje je potrebno na tržištu rada je totalno drugačije. I ovde u Čačku samo se otvaraju neke proizvodnje i to što je namenjeno više muškoj populaciji."

Kako ona dalje objašnjava, formalno tržište rada kakvo trenutno postoji u Srbiji ne može na odgovarajući način da odgovori potrebama žena koje imaju više od 45 godina. S obzirom na to da one uglavnom ne mogu svoje dane da organizuju na taj način da osam sati fiksno budu prisutne na poslu, a da istovremeno za to dobijaju veoma niske naknade, odlučili su da im pruže nešto drugačije – posao kome mogu da se prilagode i koji može da odgovori na njihove potrebe.

Zbog toga osnivaju Udruženje građana "Dar" u kome se desetak žena koje su učestvovala na obukama trenutno bave krojačkim delatnostima, šiju ili vezu. Trenutno popravljaju i prekravaju garderobu zdravstvenih radnika iz svog kraja, a plan im je da počnu da se bave i popravkama odeće svojih sugrađana.

NE MOGU DA OSTAVE STOKU I ODU NA OBUKU

Da muka i pandemija mogu da budu ujedinjujući faktor pokazuje i primer Ženskog udruženja kolubarskog okruga (ŽUKO) koji je, iako nije bio deo ovih organizovanih obuka, u svom kraju organizovao onlajn pijacu. I to baš za vreme vanrednog stanja.

"Suočene sa zatvaranjem pijaca, zabranom kretanja, smanjivanjem otkupne cene mleka i stoke, odlučile smo da sredstva namenjena nekim aktivnostima preusmerimo u pokretanje onlajn prodavnice proizvoda poljoprivrednica", objašnjava predsednica ovog udruženja Jelena Ružić.

Ona za "Novu ekonomiju" dodaje da su na početku rada onlajn prodavnice mnoge žene bile skeptične da bi takav vid prodaje mogao da uspe, pa su u prvih sedam dana imale tek tri poljoprivrednice koje su dostavile fotografije i cene svojih proizvoda.

Međutim, već nakon prve dostave su i ostale počele da se priključuju, tako da trenutno na Ženskoj pijaci proizvode prodaje oko 30 poljoprivrednica koje i gotovo ceo logistički deo obavljaju same.

"Da smo nekome pre nekoliko meseci rekly da će poljoprivrednice u 50-im i 60-im godinama, koje pre toga nisu imale nikakvo znanje iz oblasti logistike i organizovanja, same voditi onlajn prodaju i dostavu svojih proizvoda na tržište koje je često udaljeno i preko 100 kilometara, kao na primer

Osečina, retko ko bi poverovao, a one su sad prava mala dobro organizovana firma", zaključuje Jelena Ružić.

Ne veruju ni poslodavci starijim ženama, pa im uglavnom ni ne daju priliku da se oprobaju u poslu jer postoje predrasude da se one teže adaptiraju na promene, da teže usvajaju nova znanja i da neće moći da ispunjavaju poslovne obaveze, objašnjava Ružić.

Ona takođe skreće pažnju na neophodno kompjutersko znanje i poznavanje stranih jezika, sa kojima žene preko 45 godina ređe raspolažu.

"Nacionalna služba za zapošljavanje često ima različite programe prekvalifikacije ili sticanja novih znanja koji su jako korisni, ali dinamika rada nije prilagođena ženama sa sela."

Jedan od glavnih problema je fizička udaljenost mesta organizovanja ovih obuka, jer u mnogim seoskim sredinama ne postoje redovne autobuske linije kojima bi žene mogle da dolaze na ovakve obuke.

"I vreme održavanja obuka je neprilagođeno njima jer žene na selu imaju svakodnevne obaveze oko životinja i ne može se očekivati od njih da sedam ili 10 dana uzastopno ostave nenahranjenu stoku i pojave se u gradu u 7 sati ujutru.

U odnosu na znanje koje će steći, one će uvek dati prednost svojim svakodnevnim obavezama u njivi ili oko životinja, jer to je nešto što je za njih od egzistencijalne važnosti", objašnjava Jelena Ružić.

Ovi problemi bi bilo jednostavno rešeni, zaključuje ona, ukoliko bi se imalo više razumevanja i ukoliko bi obuke bile organizovane u selima, ukoliko bi se satnice prilagodile ili ukoliko bi bio organizovan prevoz.

Svakako da je najvažniji sluh – sluh za one koji nemaju kako da dođe do mesta dešavanja, sluh za one čije znanje je vreme pregazilo, ali koje same ne daju da budu pregažene. Važno je ipak razumeti i one koje su posle mnogo pokušaja odustale. I ne odustati od njih.

Danas

Institut Univerziteta Toronto objavio da je Srbija među zemljama koje koriste komercijalni program za lociranje telefona

BIA koristi softver izraelske kompanije za nadzor građana

<https://www.danas.rs/drustvo/bia-koristi-softver-izraelske-kompanije-za-nadzor-gradjana/>

Bezbednosno-informativna agencija (BIA) koristi softver izraelske kompanije Circles koji joj omogućava da, kroz svega nekoliko sekundi, locira svaki telefon na teritoriji zemlje, objavio je Citizen Lab, institut Univerziteta u Torontu specijalizovan za pitanja nadzora.

Istražujući poslovanje kompanije Circles, Citizen Lab je došao do spiska od 25 zemalja koje koriste softver za nadzor, među kojima se nalazi i Srbija.

Nalazi koje je predstavio kanadski institut, posebno su zanimljivi u kontekstu jedne slabo ispraćene izjave predsednika Srbije Aleksandra Vučić s početka vanrednog stanja.

Na konferenciji održanoj 19. marta ove godine, Vučić je govorio o nadzoru građana koji krše mere izolacije koje je propisala Vlada.

– Imamo savremene tehničke mere kojima to pratimo. Pratimo telefonske brojeve, pre svega italijanske. Dakle, ne prisluškujemo, već pratimo da li se kreću ljudi sa italijanskim brojevima u romingu – i kreću se. Posebno će policija večeras da obrati pažnju na određena naselja... jer ih vidimo da se kreću. Nemojte da mislite da ćete nas prevariti ostavljanjem telefona na jednom mestu, jer smo pronašli još jedan način da pratimo ko i kako krši pravila koje je država propisala. Ovo sve radimo da bismo zaštitili zdravlje ljudi, kazao je Vučić.

A prema pisanju Citizen Laba, softver kompanije Circles upravo omogućava praćenje telefona eksploatacijom slabosti unutar globalne mreže mobilne telefonije.

Mane ovog sistema proističu iz protokola SS7 koji su telefonske kompanije razvile 1975. godine.

Naime, telefonske kompanije iz različitih zemalja razmenjuju informacije o uređajima putem ovog protokola, čime je omogućeno da isti broj, po prelasku državnih granica, preuzimaju drugi operateri.

Ovaj protokol je razvitkom tehnologije postao suvišan, međutim zbog interoperativnosti sa novijim sistemima ostao je na snazi.

Najveća mana ovog sistema je, navodi se u tekstu Citizen Laba, što ne zahteva potvrdu da se radi o operateru mobilne telefonije, čime svaki subjekt sa pristupom sistemu dobija informacije o broju kao da se on nalazi u romingu.

Ovoj tehnici je jako teško ući u trag pošto se ne radi o hakovanju samih telefona ili sistema mobilnih operatera.

Njom se samo izdaju zahtevi za podacima, koje kompanije daju koristeći se protokolom SS7.

Kako se navodi, bilo bi isuviše komplikovano i skupo za kompanije da same proveravaju ko tačno traži podatke, zbog čega im je teško da naprave razliku između stvarnih mobilnih operatera i onih subjekata koji se predstavljaju kao operateri.

Magazin Forbes je, prateći ovu priču kontaktirao nekoliko stručnjaka koji su im rekli da je pomoću ove tehnike moguće locirati telefon, ali da nije moguće ostvariti uvid u sadržaj komunikacije.

Predrag Petrović, programski direktor Beogradskog centra za bezbednosnu politiku ističe da, imajući u vidu istoriju korišćenja sredstava za nadzor, nije iznenađen podacima do kojih su došli istraživači Citizen Laba.

– Mi s jedne strane imamo zakon, koji nalaže da nadzor može da se obavlja isključivo uz dozvolu suda, ali sa druge imamo situaciju u kojoj gotovo i da ne postoji nikakav nadzor nad primenom tih mera. Sve institucije koje bi trebalo da sprovode institucionalan nadzor nad primenom mera, nisu zainteresovane da to čine. Pa tako skupštinski Odbora za nadzor službi bezbednosti služi samo za iskazivanje javne podrške funkcionerima, a i Zaštitnik građana je prestao da sprovodi kontrolu od kako je na tu funkciju došao Zoran Pašalić, navodi Petrović, uz opasku da je sve ostalo na nekoliko organizacija civilnog društva i medija.

Prema Zakonu o krivičnom postupku, obrazložen zahtev za primenu posebnih dokaznih mera, među koje spada i nadzor telefona, sudiji za prethodni postupak podnosi zamenik tužioca koji rukovodi konkretnom istragom.

Sudija daje dozvolu za sprovođenje mera, a sprovodi ih BIA, policija ili vojna služba.

Advokat Rodoljub Šabić ističe da bi upotreba takvog softvera bilo legalno i dopušteno samo uz striktno poštovanje Ustava i zakona.

– Bez sudske odluke to bi predstavljalo grubo kršenje ustavnih garancija, ali i krivično delo povreda tajnosti pisma i drugih sredstava komunikacije, kao i krivično delo neovlašćeno prisluškivanje i snimanje za koja su, ako ih izvrši službeno lice, predviđene kazne od 3 odnosno do 5 godina zatvora, ističe Šabić.

Upitan šta mobilni operateri mogu da učine kako bi zaštitili svoje podatke od neovlašćenog pristupa, Šabić ističe da postoje softverske aplikacije koje mogu da registruju pristup bazama podataka operatera ali, kako naglašava, ne veruje da ih oni koriste.

– Pre više godina ja sam kao poverenik za zaštitu podataka o ličnosti sproveo veliku akciju nadzora svih operatera mobilne telefonije, a u vezi sa nešto malo benignijim problemom – pristupom bezbednosnih struktura njihovim bazama tzv. “zadržanih podataka (ko, kad, odakle, s kim, koliko dugo i sl). Tada smo registrovali enorman broj pristupa tim bazama, preko 240.000 u jednoj godini, kod jednog operatera. Operatori su „gledali na stranu“, i od svih njih samo je jedan aktivirao softversku aplikaciju koja je registrovala i bar brojala pristupe, navodi Šabić.

Prema njegovim navodima, nakon te poverenikove akcije promenjeni su Zakon o BIA, zakoni o VBA i VOA, kao i Zakon o elektronskim komunikacijama da bi se definitivno otklonila dilema da je takav pristup dozvoljen samo na osnovu odluke suda.

– Pomenute izvršene izmene zakona, izuzetno krupne i važne na pravnom polju, na faktičkom polju nisu dale ni izbliza takve rezultate. I danas naravno postoje softverske mogućnosti operatera da evidentiraju pristupe svojim bazama podataka ali je najblaže rečeno, veliko je pitanje koliko su raspoloženi da ih koriste, ističe Šabić.

Bezbednosno-informativna agencija nije u toku jučerašnjeg dana odgovorila na pitanja Danasa vezanih za navode i istraživanja Citizen Laba.

Ko sve koristi softver

Istraživanjem institut Citizen Lab došao je do spiska od 25 zemalja koje sarađuju sa kompanijom Circles. Pored Srbije to su i Australija, Belgija, Bozvana, Čile, Danska, Ekvador, El Salvador, Estonija, Ekvatorijalna Gvineja, Gvatemala, Honduras, Indonezija, Izrael, Kenija, Malezija, Meksiko, Maroko, Nigerija, Peru, Tajland, Ujedinjeni Arapski Emirati, Vijetnam, Zambija i Zimbabve.

DIREKTNO.RS/N1

"Zaustaviti progon glumaca u Skupštini!"

<https://direktno.rs/vesti/drustvo-i-ekonomija/318674/dragan-bjelogrljic-skupstina-srbije-saopstenje-udus.html>

Udruženje dramskih umetnika Srbije (UDUS) uputilo je otvoreno pismo predsedniku Skupštine Srbije Ivici Dačiću i navelo da se državni parlament "sramotno koristi" za napade na umetnike, te je Dačiću uputilo zahtev da osudi i zaustavi "blaćenje, pretnje i progone upućene umetnicima zbog razlike u mišljenju čija je sloboda garantovana Ustavom".

- UDUS je reprezentativno udruženje u kulturi i u ime dramskih umetnika snažno protestuje zbog neprimerene i neprihvatljive retorike koja ovih dana dolazi iz Doma Narodne skupštine Republike Srbije, uvreda, nedoličnih osuda i verbalnih progona, a posebno zbog poziva na napuštanje zemlje upućenog juče našem kolegi, vrhunskom glumcu i reditelju Draganu Bjelogriću - navodi se u saopštenju Udruženja dramskih umetnika i dodaje se:

- Sramotno je da se Narodna skupština koristi za napade na narodne umetnike, da u najvišoj instituciji ove zemlje gledamo i slušamo uvrede upućene umetnicima čije je delo utkano u našu kulturu i nacionalni identitet. Kulturi svake države vrhunski umetnici donose samo dobrobit, a nikada štetu - naglašeno je u otvorenom pismu Dačiću.

Udruženje dramskih umetnika Srbije traži od Dačića, da "kao predsednik Narodne skupštine Republike Srbije" osudi i zaustavi "blaćenje, pretnje i progone upućene umetnicima zbog razlike u mišljenju čija je sloboda garantovana Ustavom, jer je to na štetu duhovnog i civilizacijskog razvoja našeg društva".

- Vaše neizjašnjavanje moglo bi se tumačiti kao saučestvovanje - poručio je UDUS i zaključio:

- U ovom trenutku najvažnija je borba za zdravlje i zdrav razum građana Srbije.